

آیا شما هم می خواهید از لذت تدریس برخوردار شوید؟

ترجمه: مرجان مرندی

که نوعی ارتباط شفاهی را نیز در بر می کیرد و هدف از آن، کمک به یادگیری دانش آموزان و یا تغییر در رفتار آنان است. کسب مهارت های تدریس فرآیند پیچیده ای است، اما می توان بر آن تسلط یافت. امروزه، به تدریج اختیار و قدرت بیشتری به مدارس و معلمان واکذار می شود و این تغییری است که با در نظر گرفتن دستیابی به آموزش کیفی، از اهمیت خاصی برخوردار است. به گفته مورفی (۱۹۹۲)، معلمی حرفه ای است که مستلزم قضاوت و داوری است و معلمان با برخورداری از قدرت و اختیار نسبی، از فرصت بیشتری برای قضاوت و بر عهده گرفتن نتایج حاصله بهره مند می شوند.

در بحث پیرامون کیفیت مدارس، بونستینگل (۱۹۹۲) می گوید: مدارس باید دانش آموزان خود را مشتریانی بدانند که می خواهند حتی الامکان از بهترین خدمات

در کنیم.

تدریس چیست؟

منظور از تدریس چیست؟ معانی متفاوتی برای تدریس وجود دارد. اما ظاهراً در همه آنان، چندین صفت مشترک و حساس گنجانده شده است. مثلاً به گفته اندرسون و برنز (۱۹۸۹)، می توان تدریس را به عنوان یک فرآیند در نظر گرفت، زیرا مستلزم ایقای نقش و حرکت است.

تدریس را می توان یک فعالیت میان فردی نیز دانست، زیرا معلم با دانش آموزان نوعی تعامل انجام می دهد. درنهایت، تدریس رفتاری هدفمند است. بدین ترتیب می بینید که شما همواره از تدریس هدفیاً اهدافی بر سردارید. با در نظر گرفتن این ویژگی ها، اندرسون و برنز تعریفی سودمند از تدریس ارائه کردند: «تدریس یک فعالیت تعاملی و میان فردی است

مه ماتاکنون با موجی از کتاب های شادی آفرین و لذت بخش مواجه شده ایم؛ چگونه از آشپزی لذت ببریم؟ چگونه از دوچرخه سواری لذت ببریم؟ یا «چگونه از خرید کردن لذت ببریم؟» ورزیده ترین معلمان نیز کتابی با عنوان «چگونه از تدریس لذت ببریم؟» را می پسندند. آیا شما هم دوران سقوط و افول را داشته اید؟ (بته) هر حرفه ای هم که داشته باشد نمیتواند از آن بگریزید. اما احتمالاً به یکی از این دلایل جذب حرفه معلمی شده اید: شما ز کار کردن با جوانان لذت می بردید، درس خاصی را دوست دارید و از بودن در محیطی که افراد مایل به یادگیری هستند، لذت می بردید. قبل از بررسی روش های خاصی روانشناسی ترتیبی که به شما در چگونگی تدریس و یادگیری دانش آموزان کمک می کند، اجازه نهید ابتدا معنای تدریس را

بسیاری می‌کند.

قدیمی و مسائل آموزشی

بی‌شک معلمان بر تصمیم‌گیری پیرامون بسیاری از مسائل حساس درگیر خواهند شد. این مسائل عبارتند از: شناخت دانش آموزانی که توانایی‌های وسیعی دارند، شیوه‌های کنترل کلاس درس، نحوه تدریس، ارزیابی و نمره دانش به دانش آموزان، نحوه برقراری ارتباط با والدین، استفاده از تحقیق برای کنترل تدریس و تعامل با دانش آموزان.

زبان

تغییر عمده در شیوه تدریس خواندن و نوشتن، استفاده از فن زبان کامل است. بر این فن، دانش آموزان، آوا را جدا از معنا نمی‌آورند. بلکه متن خوانی همراه با آکاهی از معانی لغات موجود و شناخت اصوات بر

بنای کزارش مدیران، معلمان تازهوارد مایلند وقت بیشتری را صرف وظایف مادی و یکتوخت کنند و این امر به خستگی و بی‌قراری دانش آموزان می‌انجامد. آنها به شدت مسئولیت‌پذیرند و بیش از حد در باره تائید یا عدم تائید از سوی دانش آموزان نگرانند. افراد نر رفتار معلمان تازهوارد، غالباً مشخص است: کنترل بیش از حد دانش آموزان کم‌سن و سال، ترس آفرین است و از سوی دیگر چشم پوشی از رفتار بی‌نظم دانش آموزان می‌تواند منجر به هرج و مرج در کلاس شود (کوبیع، ۱۹۹۲) معلمان با تجربه در باره اوری دوران اشتغال خود از این مشکلات سخن به میان می‌آورند و معمولاً با قدردانی و سپاس از همکاران یا مدیرانی که بر این ایام از آنان حمایت کرده‌اند، یاد می‌کنند (کین، ۱۹۹۲). آکاهی از این نکته که گذشت زمان موجب اعتماد به نفس و افزایش تجربه می‌شود در اولین روزهای کاری به شما کمک

هزیت تکلیف درسی در دوره ابتدایی، به هم نزدیک کردن خانه و مدرسه، و تشویق دانش آموزان به خودآموزی است. تکلیف درسی یا مشق شب، نبایستی باری بر دوش والدین و دانش آموزان باشد، بلکه باید نیازهای شناخته شده را بر طرف کند.

آموزشی برخوردار شوند. بدین ترتیب، دانش آموزان نحوه برقراری ارتباط موثر را می‌آورند و بزرگی خواهان کیفیت می‌شوند. همچنین باید آنها را به یادگیری مادام العمر متوجه ساخت. داشتن این مطالب به شما کمک می‌کند تا اصول روانشناسی تربیتی در محیط‌های مختلف یادیگری - از کودکی تا بزرگسالی - را به کار گیرید. اما، چه کسانی وارد کلاس می‌شوند تا به فرزندان ما بیاموزند؟

چه کسی معلم می‌شود؟

معمولابحث در باره تعلیم و تربیت غالباً بر فرآیند تدریس: یادگیری یا روشهای جدید تدریس متمرکز می‌شود. اما جالب است از ویژگی‌های افرادی که جنب حرفه معلمی می‌شوند نیز، اطلاعاتی به دست آوریم.

ویژگی‌های معلمان تازه

کاریکی از بهترین روش‌های کسب آکاهی در باره دانشجویان علاقه‌مند به حرفه معلمی تحلیل آن دسته از افرادی است که بروکهارت و فریمن (۱۹۹۲) به عنوان داوطلبان تازهوارد رشته معلمی (دانشجویان ترم اول تربیت معلم) از آنها نام می‌برند. دانشجویان امروزی معلمی را به دلایل مختلف همچون علاقه به همکاری با افراد و کمک به جوانان انتخاب می‌کنند. این افراد همچنین دریافتند که اکثر دانشجویان تربیت معلم نسبت به موقیت خود در تدریس، تربیتی ندارند. اما وقتی این دانشجویان وارد بازار کار و مدارس می‌شوند، در دوسال اول تدریس به عنوان معلم از میزان توانایی شان به حفظ نظم و جذب علاقه دانش آموزان به خود ماضیبر و نگرانند. نگرانی معلمان با کسب تجربه در این حرفه به تدریج از ارائه صرف اطلاعات صحیح به نگرانی از میزان موقیت دانش آموزان شان تبدیل می‌شود.

تغییر در علل نگرانی معلمان که به تدریج و با کسب تجربه انجام می‌شود، کاملاً مستند است.

هر جا که این روش موفقیت آمیز بوده است، معلمان به عنوان تسهیل‌کننده در واقع تدریس صفحات کمتر می‌تواند موجب تدریس محتوای بیشتر شود.

تکرار پایه

این سناریو را در نظر بگیرید. با والدین یکی از دانش‌آموزان تنان رویه‌رومی‌شود و آنها از شما می‌پرسند آیا باید یک سال دیگر فرزندشان در پایه سوم بماند؟ چه جوابی می‌دهید؟ و ادار کردن دانش‌آموزان به تکرار یک کار سالانه اخیراً مورد حملات شدید مخالفین قرار گرفته است.

هممز(۱۹۹۰) پس از بررسی مطالعات تطبیقی به گذراندن پایه تحصیلی شده بودند، چنین نتیجه‌گیری می‌کند که دانش‌آموزان گروه اول (پس از تکرار پایه) دانش بیشتری نسبت به سایر دانش‌آموزان نداشتند. تکرار پایه، به علت عدم رشد کامل یا موفقیت دانش‌آموزان، شیوه رایجی در مدارس است و سؤوالات بسیاری را برانگیخته است (منوی، رز، ۱۹۸۶)

- آیا تکرار پایه منجر به افزایش موفقیت دانش‌آموزان نسبت به سایرین می‌شود؟
- آیا دانش‌آموزانی که مجبور به تکرار پایه شده‌اند، بیش از سایر دانش‌آموزان ترک تحصیل می‌کنند؟

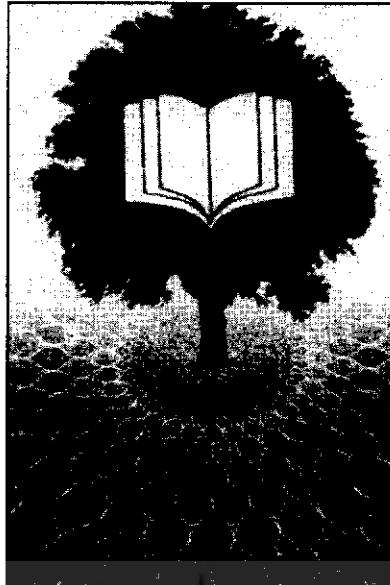
- آیا سیاست تکرار پایه، تعییضی علیه گروه‌های خاصی از دانش‌آموزان است؟
- مدرسه از چه شواهد مستندی برای تائید سیاستگاری‌های خود در ارتباط با تکرار پایه استفاده می‌کند؟

- آیا حذف تکرار پایه، به معنای بازگشت به سیاست ارتقا اجتماعی است؟

- پیامدهای قانونی تکرار پایه کدامند؟

تکالیف درسی

تکلیف درسی یا مشق شب که موضوعی است محظوظ و در عین حال منقول، باز هم مورد

همواره از ماشین حساب استفاده کند.

علوم

ارزیابی‌های انجام شده نشان می‌دهد که کمتر از ۱۰ درصد از فارغ التحصیلان دبیرستانی برای موفقیت در دانشگاه از مهارت‌های علمی لازم برخوردارند. بسیاری از معلمان علوم در تلاش به منظور مبارزه با این معضل به شیوه «مشارکت فعل»^(۴) در تدریس روی آورده‌اند. این معلمان به جای وادر کردن دانش‌آموزان به حفظ فرمول‌های طولانی، آنان را به انجام آزمایشات و کسب تجارب لازم در مراحل اولیه و امی دارند. مثلاً به جای خواندن اصل «غوطه‌وری»، دانش‌آموزان گل را به شکل‌های مختلف در می‌آورند، آنها را در کیسه‌های پلاستیکی کذاشتند و سپس با انداختن آنها در آب پی‌می‌برند که کدامیک از اشکال در آب فرورفت و کدامیک غوطه‌ور می‌شوند. شورای ملی دبیران ریاضی^(۵)

زمان مناسب انجام می‌شود. مثلاً اگر هنگام خواندن یک داستان، یکی از دانش‌آموزان نتواند کلمه «ظرف» را درست بخواند، شما باید از فرد دیگری بخواهید که ادامه متن را بخواند. زیرا دانش‌آموزان از کتاب خوانان مبتدی بهره‌ای نمی‌برند؛ آنها ادبیات را متناسب با سطح علمی خود می‌خوانند و از موضوعاتی لنت می‌برند که آنها را علاقه‌مند نمایند. آنگاه راجع به موضوع، نظریات خود را می‌نویسند. معلمانی که استفاده از این تکنیک جدید را آغاز کرده‌اند بر این باورند که این شیوه بهتر از روش‌های قدیمی علاقه دانش‌آموزان را تحريك می‌کند. اما همه با این نظریه موافق نیستند.

ریاضیات

نتایج آزمون‌های بین‌المللی سنجش میزان موفقیت دانش‌آموزان در درس ریاضی مکرراً نشان داده است که دانش‌آموزان آمریکایی اکثر از پانزین ترین رده‌ها قرار دارند^(۱). در نتیجه این کشور، بزودی موج دیگری از تبلیغات به طرفداری از صلاح برنامه‌ریزی ریاضیات را تجربه خواهد کرد.
شاید در باره «تحول درس ریاضیات جدید» رهه ۱۹۶۰ که پس از «بازگشت به سوی اصول پایه»^(۲) انجام شد، مطلبی شنیده باشید. یکی از دلایل عدم موفقیت کیفی آموزش ریاضیات جدید آن بود که معلمان مدارس دولتی حرفی در باره نحوه تدریس آن نداشتند زیرا این درس به آنها تحمیل شده بود. امروزه کمتر بر مهارت‌ها و بیشتر بر درک و تفکر دانش‌آموزان نسبت به معانی اعداد تأکید می‌شود. شورای ملی دبیران ریاضی^(۳)

ارتباط تنها با استفاده از زبان تن، استفاده از فضا (مثلاً حرکت به سوی دانش‌آموز) زیر و بم صدا و برخورد نگاه انجام می‌شود. همه این سرنخ‌های غیرزبانی، برای انتقال پیام توجه معلم نسبت به دانش‌آموزان هم‌اخذگ می‌شوند

هنرنوین تدریس

در نسخه جدید هنر تدریس (توصیف خوشایندی از تدریس که برای نخستین بار توسط گلبرت هایت در سال ۱۹۵۰ ارائه شد)، فلیندرز (۱۹۹۹)، پس از نظرات بر کار معلمان مدارس دولتی خاطرنشان کرد که مفهوم تخصص‌گرایی آموزشی از تصرف معنای «هنرمندی در تدریس» بازمانده است. فلیندرز معتقد بود که این مهارت‌ها به شیوه‌ای که معلمان از زبان تن برای انتقال پیام بهره می‌جویند و همچنین نحوه استفاده اثناں از زبان سکوت برای برانگیختن شوق دانش‌آموزانشان و ظرافت و هیجان، تدریس روزمره را آشکار می‌سازد.

با تحلیل این رفتارها، فلیندرز چند مقوله برای مهارت‌های هنر تدریس پیشنهاد کرد. اولین مقوله برقراری ارتباط است که فراتر از کلام یا نکارش می‌رود. ارتباط تنها با استفاده از زبان تن، استفاده از فضای (مثلًا حرکت به سوی دانش‌آموز) زیر و بم صدا و برخورد نگاه انجام می‌شود. همه این سرینگ‌های غیرزبانی، برای انتقال پیام توجه معلم نسبت به دانش‌آموزان هماهنگ می‌شوند.

کیفیت دیگر، درک و فهم است. معلمان سرینگ‌هایی را می‌خوانند که بافت و شرایط عاطفی گروه را توصیف می‌کند و آنگاه روش‌های خود را نسبت به «روحیه» کلاس انتخاب می‌کنند.

تا کنون چند بار از معلمان شنیده اید که

محض تدریس بروند.

تدریس به عنوان هنر

شما باید از محتوای موضوع درسی مطلع باشید، یعنی نه تنها باید از محتوای مطالع درسی که بر سر کلاس مطرح می‌کنید، آگاهی کامل داشته باشید، بلکه باید بر هستهٔ اصلی موضوع و آنچه پژوهشگران در میزهای نظم می‌یابند، مسلط باشید.

در عصر تحقیقات تجربی، توسعهٔ علم و دانش مستلزم مطالعات مستمر و مستقل در جهت پیشگیری از عقب‌ماندگی علمی فردی (به هنگام سازی معلومات خویش) است.

خانم کوهن (۱۹۹۲) دربارهٔ هنر تدریس به توصیف زندگی پنج دبیر کارآزموده می‌پردازد و چنین نتیجه می‌گیرد که ویژگی مشترک آنان اشتیاق به دروسی بود که تدریس آن را بر عهده داشتند. جالب ترین یافتهٔ وی، این بود که معلمان تنها یک روش تدریس واحد را به کار نگرفته بودند. بلکه هر یک از آنها، روشی خاص و متفاوت به کار می‌بردند که به نظرشان کارآمد و سودمند محسوب می‌شود، و به طور مداوم به تغییر شکل و تکمیل آن می‌پرداختند. در بسیاری از موارد، آنان هرگز بیش از یک معلم تازه کار را فراموش نمی‌کرند و همواره خواهان تجربهٔ مطالع جدید و جویای بهینه‌سازی مستمر بودند. به گفتهٔ کوهن، آنان «خلق» بودند.

استقبال قرار گرفته است. در آغاز قرن بیستم، تکلیف درسی موضوعی حیاتی به شمار می‌آمد. اما محبوبیت آن در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۶۰ رو به کاهش نهاد. اکنون با توجه به گزارش‌های مربوط به سطح پایین موقفیت دانش‌آموزان امریکایی، بار دیگر تکلیف درسی به عنوان فعالیتی لازم مطرح شده است. پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که اختصاصی دو یا چند ساعت به انجام تکالیف درسی، میزان موفقیت دانش‌آموزان دیبرستانتی را بالا می‌برد. اما در مورد دانش‌آموزان نوره راهنمایی به یک یا دو ساعت کاهش می‌یابد. در مقطع ابتدایی چنین به نظر می‌رسد که ارتباط چندانی میان تکالیف درسی و پیشرفت دانش‌آموزان وجود ندارد.

مزیت تکلیف درسی در دورهٔ ابتدایی، به هم نزدیک کردن خانه و مدرسه، و تشویق دانش‌آموزان به خودآموزی است. تکلیف درسی یا مشق شب، نبایستی باری بر دوش والدین و دانش‌آموزان باشد، بلکه باید نیازهای شناخته شده را بطرف کند.

دخلات معلم در این مسایل، تنها با آگاهی از نحوهٔ تضمیم‌گیری و استفاده از روانشناسی تربیتی امکان‌پذیر است. مثلاً خواندن نکاتی در بارهٔ رشد کودک و زبان، به شما در برنامه‌های زبان کامل کمک می‌کند. به منظور استفادهٔ هر چه بهتر از روانشناسی تربیتی، معلم باید به عنوان یک هنرمند و دانشمند رفتار کند.

تدریس به عنوان هنر و علم

اگرچه معلمان همواره برای نیل به موفقیت در کلاس درس به مهارت‌های شغلی لازم نیازمند بوده‌اند، اما شاید گذشت چند دورهٔ تاریخی، نیاز بیشتری برای معلمان توانمند و متفکر بوجود آورده است.

تلفیق عوامل مهم از شرایط اجتماعی متحول گرفته تا انفجار مستمر دانش (بشری) معلمان توانمند را امید دارد که فراتر از مکانیک

معنای تصمیم‌گیری دقیق
پیرامون تعیین محتوای
یادگیری دانش‌آموزان است.

تنظیم مجموعه مراحل
منطقی برای نیل به هدف: که
در نظر معلم، به معنای
تصمیم‌گیری پیرامون محتوای
(انتخاب) موضوع و چگونگی
ارائه آن است.
گردآوری اطلاعات: که به
معنای تصمیم‌گیری پیرامون
سنجه ابعاد رفتاری و تعیین
بهترین شیوه‌ها و ارزیابی
است.

تفسیر اطلاعات و

داده‌ها: که به معنای تصمیم‌گیری درباره این
نکته است که آیا معلم با عملکرد دانش‌آموزان
(ماحصل آزمون و راهکارهای معلم) به هدف
مطلوب دست یافته است.
معلمان با پیروی از «روش علمی در
آموزش» بخالت پژوهش‌های علمی در سطوح
مختلف، همچون دانشمندان عمل می‌کنند، آنها
اهداف را شناسایی کرده، راهکارها را تبییر
و به جمع آوری و ارزیابی اطلاعات می‌پردازند
و در نهایت نتایج حاصله را منتشر می‌کنند.
بنابراین نتیجه، اثبات همان فرض اول است.
تدريس هم هنر است، هم علم. یعنی تلفیقی
لازم برای تغییر در کلاس‌های درس. ■

قدرتیس به عنوان علم
بر نظر گرفتن تدریس به عنوان هنر مخصوص
اندیشه‌ای بسیار محدود است. با آگاهی از
این مطلب که محققان ماهیت آموزش و
روش‌های برقراری نظم را دریافت‌اند، باید
بتوان این نکته را درک کرد که تدریس را
می‌توان به عنوان علم در نظر گرفت. اکثر
معلمان آگاهانه و غیرآگاهانه، روش علمی را
به کار می‌گیرند. معلمان می‌توانند با آزمودن
روش‌های جدید آموزشی و به کارگیری
روندی‌های مختلف در کلاس درس یا حتی
چیزهایی به ساختاری تغییر نظم نشستن
دانش‌آموزان، نقش یک آزمایشگر را ایفا کنند.
در هر بررسی علمی، چهار مرحله انجام
می‌شود که عبارتند از:

تشخیص مسئله: که برای معلمان به

راجعت به «ارتعاشات» کلاس
صحبت کنند؟
مقولهٔ دیگر فلیندرز،
همکاری نام دارد. وقتی معلمان
و دانش‌آموزان با هم همراه
باشند، عملکرد کلاس هماهنگ
و یکنواخت خواهد بود و کار
کردن با دانش‌آموزان موثرتر
از صحبت کردن با آنان است.
برای تقویت روحیهٔ همکاری،
فلیندرز چندین راهکار را
پیشنهاد کرد، معلم می‌تواند
برای افزایش انسجام و
هماهنگی با دانش‌آموزان از
خلق و خوبی آنان استفاده کند
و از دانش‌آموزان بخواهد تا به

میل خود فعالیت‌هایی را انتخاب کنند. اما
باایستی فرصت‌هایی را برای شناخت
دانش‌آموز فراهم کرده و موجبات ارتباط خود
را به تک‌تک دانش‌آموزان بوجود آورد.
آخرین مقولهٔ قدردانی با وجود آنکه
قدرتانی موضوعی نیست که معلمان به انجام
آن مبادرت ورزند، اما بخش مهمی از رضایت
شغلی محسوب می‌شود. در این صورت
قدرتانی حاصل هنرمندی است. یعنی شما
کارتان را خوب انجام داده‌اید. فلیندرز به هیچ
وجه تخصص‌گرایی در تدریس را نادیده
نیانگاشت: میزان معلومات معلمان، توانایی
آنان بر به کارگیری راهکارهای متعدد تدریس
و مهارت در یادگیری دانش‌آموزان به انجام
مختلف همگی ارزشمندند.

مأخذ و پانوشت‌ها:
۱- مدارس برتر جهان، ناشر دفتر همکاری‌های بین‌المللی وزارت
آموزش و پرورش.

2- Back to basics
3- National council of teachers of Mathematics
4- Hands-on approach

**وقتی معلمان و دانش‌آموزان با هم همراه باشند، عملکرد کلاس هماهنگ و
یکنواخت خواهد بود و کار کردن با دانش‌آموزان موثرتر از
صحبت کردن با آنان است**